

[Sigsgaard.]

ven blev vedtaget, foreslog VS en kraftig forhøjelse af formueskatten, men det ville de to partier ikke være med til. Nu er de pludselig blevet klogere. Strejkerne har nok haft deres indflydelse. Men det er tankevækkende, at der skal så meget til for at få to såkaldte arbejderpartier til at gå ind for en større beskatning af arbejdsfri indkomster.

Aktuel regeringspolitik kan ikke være den vigtigste årsag til strejkerne i Sverige, Danmark, Belgien og Italien, men på den anden side er det klart, at regeringens politik har været dråben, der fik bægeret til at flyde over her i Danmark. Lønarbejderne har måttet se på, at afskrivningsreglerne lempedes, at formueskatten blev sat ned, at arveafgiften blev formindsket, at jordspekulationen gennem inflationen udhulede deres lønninger, at skattesnyderiet fortsatte uhæmmet. Samtidig har de måttet betale for alle disse goder til de privilegerede, og de har derfor måttet betale for høje skatter. Jeg har tidligere på denne talerstol foretaget beregninger over, hvad skatten kunne sættes ned, alene hvis man virkelig gjorde noget ved skattesnyderiet. Jeg skal ikke gentage det, det er store beløb.

Pensionisternes og de lavtlønnedes forhold er alt for ringe. Samskatningens ophævelse har for mange med store indkomster betydet en skattebesparelse på 500 kr. om måneden, og det er som sædvanlig dem med mindre indkomster, der må betale. Prøv at spørge pensionister og lavtlønnede. De blev chokeret over skatten, det er i hvert fald min erfaring. Men mange af de velstillede har følt lettelse, da de fik skattebilletten.

Lønmodtagerne er stillet for ringe i forhold til B-skatteyderne. Disse kan vente med at betale skatten og får på den måde en billig kassekredit. De kan undervurdere deres indkomst på forskudsangivelsen og derved opnå yderligere kredit. Men ikke nok med det, de skaffer sig endnu mere kredit ved at forsinke betalingerne ud over terminerne. Man har oplyst over for mig, at hele 25 pct. af den skat, der skulle være betalt 20. januar, ikke er betalt. Jeg må henstille, at der tages virkelig alvorligt fat, når arbejdsgiverne nu skal betale lønmodtagernes indeholdte skat. Holdes den til-

bage, så er der jo tale om — lad mig kalde det et tyveriagtigt forhold, og så må de skrappe midler tages i brug.

Folketinget kan og vil ikke gøre noget ved selve lønslaveriet, men en mængde oplagte skævheder i lovgivningen burde kunne rettes. SF og socialdemokratiet har nævnt en række forslag, de er ikke epokegørende, men vi kan gå ind for mange af dem. De vil have ensartede kommuneskatter — det har vi foreslået; SF er enig i det, socialdemokratiet har stemt imod det. De vil have højere børnetilskud — det har VS også foreslået; socialdemokratiet og SF kunne ikke gå med til det dengang. De vil have egentlig erstatning for tabt arbejdsfortjeneste; egentlig erstatning er 100 pct., det er ikke 90 pct., men man kører videre med de 90 pct., og kalder det egentlig erstatning. De 100 pct. er foreslået bl. a. af VS, og det har de to partier stemt imod. Nu foreslår de igen 90 pct. Lad mig gentage: det er ikke fuld dækning, der her er tale om. Det er en forbedring, det er klart. Nu foreslår de højere formueskat, og jeg har nævnt, at for et halvt år siden foreslog VS højere formueskat; vi har foreslået den fordoblet, det ville de to partier ikke være med til. Det er kolossalt, som strejkerne har virket.

Lad mig i tilgift oven på alt det, der altså er ventileret eller foreslået her i dag, foreslå, at der snarest iværksættes en pengeombytning. Jeg tror mange husker, hvordan den sidste pengeombytning ryddede op i tingene. En fremtrædende skatteekspert har over for mig hævdet, at man regner med, at mindst 10 milliarder kr. er gemt hen på skjulte bankbøger, i præmieobligationer, og hvad ved jeg. Hvorfor ikke tage fat her?

Hvad skatten angår, ønsker VS en lettelse, men vi kan ikke anbefale det socialdemokratiske forslag om at skære et par procent af alle trækprocenter. Det forekommer os at være et uigennemtænkt forslag og et usocialt forslag.

Det var i øvrigt lidt af en antiklimaks at høre den socialdemokratiske ordfører i dag. Hans parti har nu igennem dage udfoldet en vældig PR-virksomhed omkring deres epokegørende forslag, der skulle komme på bordet i dag. Og så er forslagene dels opkog, dels helt upræcise. Hvor store skal de børnetilskud egentlig være? Hvor store ønsker